

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

AGRÁRMINISZTER

Iromány száma: **K/9609/1.**

Benyújtás dátuma: **2020-03-30 09:04**

Parlex azonosító: **1GKSXG4B0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Nagy István, agrárminiszter**

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 2. melléklet 45. pontjában foglaltak megvalósulása érdekében mellékelten megküldöm **Gyopáros Alpár (Fidesz)** országgyűlési képviselő *"Ismét gyarapodott a védett őshonos és veszélyeztetett mezőgazdasági állatfajták köre. Milyen célt szolgál a fekete mangalica őshonossá nyilvánítása?"* című, K/9609. számú írásbeli választ igénylő kérdésére adott válaszat.

Címzett: **Gyopáros Alpár (Fidesz)**

Benyújtó: **Dr. Nagy István, agrárminiszter**

Tisztelt Képviselő Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. §-ában foglaltak szerint a hozzám intézett, *"Ismét gyarapodott a védett őshonos és veszélyeztetett mezőgazdasági állatfajták köre. Milyen célt szolgál a fekete mangalica őshonossá nyilvánítása?"* című, K/9609. számú írásbeli kérdésére az alábbi választ adom.

A fekete mangalica sertésfajta őshonossá nyilvánításával 38-ra nőtt hazánkban a védett őshonos mezőgazdasági állatfajták száma. Az állatgenetikai erőforrások napjainkban a meg nem újítható, meg nem újuló természeti erőforrások között egyre nagyobb jelentőséget nyernek. Egy fajta eltűnése adott esetben egyúttal a tulajdonságait meghatározó génállomány örökre történő elvesztésével jár, amely többé nem rekonstruálható és mással nem pótolható. Egy kihaltak hitt fajta rekonstrukciója és tenyésztésbe történő visszavezetése ezért mind a biológiai sokféleség védelme, mind az állattenyésztés szempontjából, valamint a speciális tulajdonságokkal rendelkező termékek előállítását tekintve rendkívüli jelentőségű.

Az Agrárminisztérium a fekete mangalica sertést több évig tartó fajta rekonstrukciós és fajta elismerési eljárást követően 2019. év októberében védett őshonos állatfajtvá nyilvánította. Ezáltal a mangalica sertéseknek már négy fajtája – a szőke, a vörös, a fecskehasú és a fekete mangalica – rendelkezik fajtaelismeréssel és védett őshonos állatfajtvá nyilvánítással.

Irodalmi dokumentumokkal alátámaszthatóan a mangalicáknak korábban is ez a négy színváltozata létezett, melyek közül a fekete mangalica 1860-1890 között jelent meg. A XX. század második felében a fekete színváltozat – az összes mangalica fajtát érintő létszámcsökkenés következtében – eltűnt a tenyésztésből.

A Mangalicatenyésztők Országos Egyesülete az elmúlt 10-15 évben azonban néhány fecskehasú mangalica állományban ismételten fekete színű egyedeket lelt fel, ezért az Egyesület vezetése a fekete színváltozat fajtarekonstrukcióját és önálló fajtaként történő elismertetését felkarolta. A törekvés visszhangra talált az állami tenyésztésszervezés szakemberei körében is, akik támogatták és közreműködtek a fajtamentő munkában. Ennek eredményeképpen végül a fekete mangalica önálló fajtává válhatott, a Mangalicatenyésztők Országos Egyesülete pedig megkapta a fajtára vonatkozó tenyésztőszervezeti jogosultságot, és így kérelmezni tudta a fekete mangalica védett őshonos mezőgazdasági állatfajtvá nyilvánítását.

Az egykoron a Kárpát-medencében kialakult fekete mangalica elismert fajtaként jelenleg csak Magyarországon található. A védett őshonos fajtává nyilvánítás hatékony segítséget jelent abban, hogy ez az ősi, rekonstruált fajta hosszabb távon is biztonságosan fenntartható legyen.

Az élelmezési és mezőgazdasági célú genetikai erőforrások védelme az egész világon, így hazánkban is kiemelt állami feladat. Az állatgenetikai erőforrásokkal kapcsolatos tevékenységek

magukba foglalják a biodiverzitás, a biológiai alapok, az állatfajok, állatfajták, valamint a szaporítóanyagok genetikai értékének megőrzését, fenntartását egyaránt.

Az államilag elismert fekete mangalica sertés – a három másik színváltozat mellett – hazánk magas genetikai értéket képviselő, kiemelt jelentőségű természeti, mezőgazdasági és kulturális értéke, a biológiai sokféleség megőrzője. A géntartalék szerepén túl ezen ősi sertésfajta a vidékhez, a vidéki lakossághoz, kultúrkörhöz kapcsolódik, a természetszerű állattartás hagyományait őrzi, ezért e fajtánknak – mint nemzeti kincsünknek – az eredeti állapotában történő megőrzése nemzeti érdek.

Remélem, hogy tájékoztatásom választ adott a Képviselő Úr részéről felmerült kérdésre.

Üdvözlettel:

Dr. Nagy István